Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 356/2005
av den 1 mars 2005
om föreskrifter för märkning och identifiering av passiva fiskeredskap och bomtrålar

(EGT L 56, 2.3.2005, s. 8)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Kommissionens förordning (EG) nr 1805/2005 av den 3 november 2005	L 290	12	4.11.2005

▼B

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 356/2005

av den 1 mars 2005

om föreskrifter för märkning och identifiering av passiva fiskeredskap och bomtrålar

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2847/93 av den 12 oktober 1993 om införande av ett kontrollsystem för den gemensamma fiskepolitiken ([1]), särskilt artikel 5 c och artikel 20a.3 i denna, och

av följande skäl:

(1) Det är nödvändigt att övervaka och inspektera fiskeverksamhet, särskilt när det gäller vissa tekniska åtgärder för bevarande, bland annat när det gäller specifikation av maskstorlekar, begränsning av fisketider och andra specifikationer för passiva fiskeredskap. De fiskeredskap som fiskefartygen använder bör därför vara lätta att identifiera och kontrollera. Märkning och identifiering av vissa fiskeredskap som sätts ut i gemenskapens vatten bör därför regleras genom föreskrifter.

(2) För ett korrekt genomförande av förordningen är det lämpligt att förbjuda användning av sådana fiskeredskap och medförande av sådana redskap ombord som inte uppfyller kraven i förordningen.

(3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för fiske och vattenbruk.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs föreskrifter för märkning och identifiering av passiva fiskeredskap och bomtrålar

Artikel 2

Räckvidd

1. Denna förordning skall tillämpas på fartyg som fiskar i gemenskapens vatten.

2. Denna förordning skall inte tillämpas inom tolv sjömil räknat från kustmedlemsstatens baslinjer.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) passiva redskap:

i) långrevar,

ii) fasta garn, insnärjningsnät, grimgarn, drivgarn, som kan bestå av ett eller flera separata garn med linor upptill och nedtill och med

([1]) EGT L 261, 20.10.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1954/2003 (EUT L 289, 7.11.2003, s. 1).

▼B

sammanbindande linor, och som kan vara försedda med förankring, flöten och navigationshjälpmedel,

b) bomtrål: en trål som släpas efter utriggade bommar.

Artikel 4

Förbud

1. Det är förbjudet att för fiske använda sådana passiva redskap, vakar och bomtrålar som inte är märkta och identifierbara i enlighet med bestämmelserna i denna förordning.

2. Följande får inte finnas ombord:

a) Bommar i en bomtrål som inte är märkta med distriktsbeteckningen i enlighet med artikel 5.

b) Passiva redskap som inte är märkta i enlighet med artikel 7.

c) Vakare som inte är märkta i enlighet med artikel 10.

KAPITEL II

BOMTRÅLAR

Artikel 5

Skyldigheter i fråga om bomtrålar

Befälhavaren för ett fiskefartyg, eller dennes företrädare, skall se till att alla monterade bommar i en bomtrål som finns ombord eller som används för fiske är tydligt märkta med distriktsbeteckningen för det fartyg som de tillhör på själva bommen eller på bombeslaget.

KAPITEL III

PASSIVA REDSKAP

Artikel 6

Skyldigheter i fråga om passiva redskap

Befälhavaren för ett fiskefartyg, eller dennes företrädare, skall se till att alla passiva redskap som finns ombord eller som används för fiske är tydligt märkta och identifierbara, i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

Artikel 7

Märkning

Alla passiva redskap som används för fiske skall vara varaktigt märkta med den distriktsbeteckning som har anbragts på skrovet av det fartyg som de tillhör

a) på märken fästa på översta raden vid vardera änden av varje passivt redskap,

b) om ett passivt redskap är längre än en sjömil, på märken fästa på redskapets översta rad med jämna avstånd på högst en sjömil så att ingen redskapsdel med en längd av över en sjömil saknar märkning.

Artikel 8

Märken

1. Alla märken skall vara

a) gjorda i beständigt material,

b) ordentligt fästa vid redskapet,

c) minst 65 millimeter breda,

d) minst 75 millimeter långa.

▼B

2. Beteckningen på varje märke får inte avlägsnas, ändras eller tillåtas bli oläsbar.

KAPITEL IV

VAKARE

Artikel 9

Skyldigheter i fråga om vakare

Befälhavaren för ett fiskefartyg, eller dennes företrädare, skall se till att det vid varje passivt redskap som används för fiske fästs en vakare vid vardera änden och mellanvakare mellan dessa samt att de är utformade i enlighet med bilagan och placeras ut i enlighet med bestämmelserna i detta kapitel.

Artikel 10

Märkning

1. Alla vakare som markerar redskapets ändar och alla mellanvakare skall vara märkta med den distriktsbeteckning som har anbragts på skrovet av det fartyg som de tillhör och

a) beteckningen skall anbringas så högt över vattnet som möjligt så att den syns tydligt och klart,

b) beteckningen skall ha en färg som kontrasterar mot den yta på vilken den anbringas.

2. Beteckningen på vakaren får inte avlägsnas, ändras eller tillåtas bli oläsbar.

Artikel 11

Linor

1. Linorna mellan vakare och passiva redskap skall vara tillverkade av sjunkande material eller vara nedtyngda.

2. Linorna mellan ett redskap och de vakare som markerar dess ändar skall vara fästa vid redskapets ändar.

Artikel 12

Vakare som markerar redskapets ändar

1. De vakare som markerar redskapets ändar skall placeras så att det när som helst är möjligt att fastställa läget för redskapets båda ändar.

2. Stången på var och en av de vakare som markerar redskapets ändar skall ha en höjd av minst 1,5 meter över vattenytan mätt från flytkroppens översta del.

3. De vakare som markerar redskapets ändar skall vara kulörta, men får inte vara röda eller gröna.

4. Alla vakare som markerar redskapets ändar skall vara försedda med följande:

a) En eller två rektangulära flaggor vars kortsidor är minst 40 centimeter. Om det krävs två flaggor på samma vakare skall avståndet mellan dessa vara minst 20 centimeter. Avståndet mellan vattnet och den första flaggan skall vara minst 80 centimeter. Flaggor som markerar ändarna på ett och samma nät skall ha samma färg, dock inte vit, och samma storlek.

b) Ett eller två ljus som avger en gul blixt var femte sekund (Fl Y 5s) och som är synliga på ett avstånd av minst två sjömil.

c) Ett klotformat toppmärke med en diameter på minst 25 centimeter, försett med en eller två ljusreflexer som inte får vara röda eller gröna och som skall vara minst sex centimeter breda. Toppmärket på vakaren kan utgöras av en klotformad radarreflektor.

▼B

d) Radarreflektorer som ger ett eko på ett avstånd av minst två sjömil.

Artikel 13

Fastgöring av vakare

De vakare som markerar ett passivt redskaps ändar skall vara fästa vid redskapet på följande sätt:

a) En vakare i västsektorn (halva kompasscirkeln från syd genom väst till och inkluderande nord) skall vara försedd med två flaggor, två ljusreflexer, två ljus och ett märke i enlighet med artikel 8.

b) En vakare i ostsektorn (halva kompasscirkeln från nord genom ost till och inkluderande syd) skall vara försedd med en flagga, en ljusreflex, ett ljus och ett märke i enlighet med artikel 8.

Märket skall innehålla de uppgifter som anges i artikel 10.

▼M1

Artikel 14

Mellanvakare

1. Passiva redskap som är längre än fem sjömil skall vara försedda med mellanvakare enligt följande:

a) Mellanvakare skall placeras på högst fem sjömils avstånd från varandra så att ingen redskapsdel med en längd av över fem sjömil saknar märkning.

b) Mellanvakare skall uppfylla samma specifikationer som de vakare som markerar redskapets ändar i ostsektorn, med undantag för att flaggorna skall vara vita.

2. I Östersjön skall, genom undantag från punkt 1, passiva redskap som är längre än en sjömil vara försedda med mellanvakare. Mellanvakare skall placeras på högst en sjömils avstånd från varandra så att ingen redskapsdel med en längd av över en sjömil saknar märkning.

Mellanvakare skall uppfylla samma specifikationer som de vakare som markerar redskapets ändar i ostsektorn, med undantag för följande:

a) Flaggorna skall vara vita.

b) Var femte mellanvakare skall vara försedd med en radarreflektor som ger ett eko på minst två sjömil.

▼B

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSE

▼M1

Artikel 15

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2006.

▼B

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA

SPECIFIKATIONER FÖR VAKARE SOM MARKERAR ÄNDARNA OCH FÖR MELLANVAKARE

